

skýtají žádné opory. Naopak všude, kde určitá období se mají započítavati, se určuje, v jaké relaci započtení se má státi. Tak stanoví zejména zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb. výslovně, že válečná půletí se započítávají do postupu časového (odst. I.), kdežto v odstavci II. téhož § se praví, že se započítávají též k celkové služební době pro výměru pensijních požitků. Zák. ze 24. července 1919 č. 462 Sb. o započtení doby legionářské rovněž nařizuje, že služba v čsl. legiích se počítá trojnásobně do služby i do výslužby, kteréžto rozlišování by zajisté bylo zbytečným, kdyby úřednické právo ovládáno bylo zásadou, že doba započtená do postupu eo ipso se započítává i pro výměru požitků odpočivných. Obsahuje-li tedy zák. z 9. dubna 1920 č. 222 resp. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb. určité předpisy výlučně pro započtení určitých období do postupu časového, pak nelze normám jeho přikládati toho významu, že období ta tím jsou již také započtena pro výměru odpočivných požitků.

Dovolává-li se konečně st-l pro svůj názor o kumulativní účinnosti započtení určitých období i předpisů §§ 15 a 17 zák. o organizaci soudů, min. nař. č. 192/1897 o soudcovské službě přípravné, dále min. nař. z 11. března 1907 č. 65 ř. z., činí tak neprávem, poněvadž před vydáním služební pragmatiky postup časový neměl místa a započtení období těch tedy mělo význam jen pro zkrácení předepsané doby služební a pro nárok na odpočivné požitky. Ostatně i tyto dovolané předpisy potvrzují zásadu, že jiná služba než ve vlastnosti aktivního státního úředníka nepřetržitě efektivně ztrávená započítává se do pense jenom tenkrát, když zvláštní normou za dobu do pense započítatelnou jest prohlášena.

Jest tedy svrchu uvedená námitka stížnosti bezdůvodná.

Není-li podle toho, co bylo řečeno, služební doba do časového postupu započítaná tím samým ještě započítatelná i pro výměru požitků odpočivných, pak jest pro výměru odpočivných požitků st-lových — o něž v daném případě jedně jde — zcela nerozhodno, jakým způsobem žal. úřad, prováděje předpisy vl. nař. č. 666/1920 st-li předchozí služkandidáta advokacie a advokáta započel a jeví se proto bezpředmět-nou i další námitka stížnosti, že při propočtení služební doby měla býti st-li započtena prakse advokátního kandidáta a advokáta celá.

č. 3589.

Administrativní řízení: Stranou podepsaná stvrženka poskytuje potud důkaz o dni doručení, dokud není opak prokázán.

(Nález ze dne 10. května 1924 č. 14.350/23.)

Prejudikatura: Boh. 60, 429 a 1355 adm.

Věc: František V. v N. proti zemskému správnímu výboru v Praze o zmeškání rekursní lhůty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — —

V nař. rozhodnutí se konstatuje, že rozhodnutí osk-e bylo st-li dle přijímacího lístku dne 14. prosince 1922 doručeno, a že stížnost do

tohoto rozhodnutí podaná došla k osk-i teprve 29. prosince 1922, tedy po uplynutí 14 denní lhůty odvolací, stanovené v § 77 zák. o okr. zast.

Žal. úřad založil svůj předpoklad o dni doručení na stvrzence, dle níž st-l svým podpisem potvrdil, že mu bylo rozhodnutí to dne 14. prosince 1922 doručeno. Dle správních spisů neměl úřad žádného podnětu, aby pochyboval o správnosti obsahu stvrzenky, zejména o dni doručení a proto není žádnou vadou, že nezkoumal, zdali potvrzení strany o dni doručení se shoduje se skutečností. Úřad mohl právem pokládati za den doručení onen den, který jest na stvrzence udán, poněvadž údaje takové stvrzenky dlužno pokládati za správné, dokud konkrétními skutečnostmi není prokázáno, že obsah stvrzenky jest nesprávný.

Ve stížnosti na nss tvrdí st-l, že obecním úřadem v N. vyhotovený opis cit. rozhodnutí osk-e byl mu teprve dne 16. prosince 1922 obecním strážníkem doručen. St-l předkládá tento jemu doručení opis cit. rozhodnutí a poukazuje na to, že opis ten byl, jak jest z něho zřejmo, obecním úřadem teprve dne 15. prosince 1922 zhotoven a že jest na něm rukou obecního tajemníka připsán dodatek, dle něhož byl opis ten st-li doručen dne 16. prosince 1922 obecním strážníkem Karlem F. St-l tvrdí, že na stvrzence, kterou podepsal, bylo datum 14. prosince 1922, napsané patrně obecním tajemníkem, že stvrzenku podepsal, aniž zkoumal, je-li udané datum doručení správné.

Tyto okolnosti, o nichž nabízí st-l důkaz výslechem svědků a podle nichž svůj omyl dodatečně zjistil, jsou vesměs okolnosti a důkazy nové, jež v řízení správním uplatněny nebyly. Mohly by snad býti podnětem, aby se v administrativním řízení domáhal obnovy řízení. Avšak nss nemůže je jako procesní novoty vzhledem k ustanovení 1. odst. § 6 zák. o ss vzít v úvahu, ježto ve správním řízení před vydáním nař. rozhodnutí nebyly uplatňovány a netvoří tudíž součást skutkové podstaty rozhodnutí tomu za základ položené.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3590.

O b e c n í d á v k y: I. * Dodatečné uložení zvýšené obecní dávky spotřební na základě povolení obci dohlédacím úřadem uděleného, aby vybírala zvýšenou dávku za dobu uplynulou před tím, než udělené úřední povolení vstoupilo v platnost, jest nezákonné, i když povolení k vybírání zvýšené dávky bylo uděleno před účinností zák. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. (finanční novela). — II. * O předpisu obecní dávky spotřební, vydaném za platnosti cit. zák. rozhoduje dle § 44, odst. 2 v konečné instanci bezprostřední úřad dohlédací nad obcí, byť i šlo o dávku povolenou obci před účinností cit. zák. — III. Výnos zemského výboru, jímž se povoluje vybírání zvýšené obecní dávky spotřební, má povahu všeobecné normy, jejíž platnost a zákonitost může jednotlivec nařikati vždy, kdykoliv se jí na něho speciálně použije.

(Nález ze dne 10. května 1924 č. 21.656/23.)